

РЕШЕНИЕ

№ 2141

гр. София, 28.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 09.03.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **469** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 28, ал. 2 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси е образувано по жалба на Д. на Р. – Х. Д. П. Стоянова К., чрез адв. Т З, срещу Решение № РД-15-80/30.12.2009 г. на и.д. Д. на Н.. По изложени в жалбата съображения за незаконосъобразност на административния акт, относими към основанията за оспорване по чл. 146, т. 4 от АПК, се иска неговата отмяна и присъждане на разноските по делото.

Ответникът – Д. на Н., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано със Заповед № РД-18-8/06.02.2009 г. на Д. на Н., с която е назначена комисия за извършване на преглед и преценка на декларациите по чл. 12 от ЗПРКИ, подадени от служители в системата на Н.. В обхвата на проверката попада и подадената от оспорващата декларация по чл. 12, т. 2 във връзка с чл. 14 от закона, в т. 5 от която е деклариран частен интерес към дейността на свързано лице по смисъла на § 1, т.

1 от ДР на ЗПРКИ, изразен в наличието на регистрирана от съпруга й Д. Й М индивидуална практика по психиатрия и сключен договор с Р.. Комисията е изслушала К. на заседание, проведено на 18.11.2009 г. С писмо от 15.12.2009 г. директорът на Н. е изискал от жалбоподателката да представи всички документи в резултат на извършената контролна дейност през 2009 г. по отношение на изпълнителя на медицинска помощ „Амбулатория за индивидуална практика за специализирана медицинска помощ”, представлявана от „свързаното лице” Д. Й М. След обсъждане на обстоятелствата относно проверката за конфликт на интереси по отношение на Д. на Р. – Х., комисията е изготвила окончателен доклад вх. № 21-01-4/29.12.2009 г., в който от фактическа страна е констатирано, че със заповед на К. е наредена проверка на АИПСМП „Д. Й М” със срок от 16.12.2009 г. до 16.12.2009 г., а с писмо от 15.12.2009 г. е изискано от изпълнителя на медицинска помощ представянето на необходимите документи в срок до 18.12.2009 г.; отчетено е обстоятелството, че представената от лекаря-контрольор докладна във връзка с контролната дейност, в която е изразено становище за констатирани нарушения и налагане на санкция, няма посочен входящ номер или резолюция, че докладната е достигнала до Д. на Р.. Становището на комисията за наличието на конфликт на интереси е обосновано с чл. 8 от ЗПРКИ, тъй като в нарушение на установената в посочената разпоредба забрана Д. К. имала сключен договор със свързано лице. Заключение за конфликт на интереси е основано на декларацията на жалбоподателката, представляваща доказателство за съществуването на частен интерес при изпълнение на служебните задължения.

Предмет на оспореното в настоящото производство решение е констатирания, на основание чл. 8 във връзка с чл. 16 и чл. 2 от ЗПРКИ, конфликт на интереси по отношение на Д. П. К., встъпила в длъжност като Д. на Р. – Х. на 01.08.2009 г. В мотивите на акта административният орган е възприел фактическите и правни изводи от доклада на комисията.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е *допустима* – подадена е в преклузивния срок за оспорване и от надлежна страна, а разгледана по същество е и *основателна*.

Оспореното решение е засегнато от отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие с материалния закон.

1. Конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба – чл. 2, ал. 1 от ЗПРКИ. Чл. 2, ал. 2 от закона дефинира частният интерес като облага от материален или нематериален характер, включително всяко поето задължение, съдържанието на която е казуистично определено в ал. 3. Следователно, конфликтът на интереси е обусловен от съществуването на частен

интерес под формата на облага, а не от хипотетичната възможност за възникването му.

2. Оспорващата е лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 19 от ЗПРКИ като Д. на Р. – Х.. Както правилно е приел и административният орган, в това й качество съпругеската връзка с лице, извършващо медицинска дейност по силата на договор с Н., сама по себе си не е достатъчно основание да се приеме за осъществяване фактическият състав на конфликта на интереси. В противоречие с нормата на чл. 2 от ЗПРКИ, обаче, наличието на частен интерес за лицето, заемащо публична длъжност, е изведено от факта на подадената декларация по чл. 12, т. 2 от закона. Съществуването на договор между Н. и „свързано лице“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПРКИ със заемащото публична длъжност лице би могло да доведе до възникването на конфликт на интереси при установен частен интерес със съдържанието по ал. 2 и 3 на чл. 2 от ЗПРКИ, който засяга безпристрастното и обективното изпълнение на служебните задължения на лицето, т.е. следва да е налице причинна връзка между интереса и вземането на решение в кръга на служебната функция на лицето, заемащо публичната длъжност. В хода на административното производство не са събрани доказателства, които да обосноват извода както за получаването от жалбоподателката на облага от материален или друг характер във връзка с договорните отношения на свързаното с нея лице с Н. (Р.), така и за повлияно от тези отношения решение при изпълнение на правомощията й. С изпълнителите на медицинска помощ се сключват типови индивидуални договори, които подлежат на утвърждаване от Д. на Н. – т. 35 от Решение № РД-УС-04-17 на Н. от 20.01.2009 г., а това изключва и предвиждането на по-благоприятни условия в сключения договор с АИПСМП „Д. Й М“. Жалбоподателката е дала обяснения пред назначената от административния орган комисия, които не са оспорени, че договор със съпруга й е сключен още през 2001 г., т.е. не може да бъде направен и извода за причинна връзка между заеманата от К. длъжност и първоначалното възникване на правоотношения между Н. и свързаното лице.

3. Хипотезата на чл. 2, ал. 1 от ЗПРКИ не е осъществена и по повод на обстоятелствата относно контролната дейност на Д. на Р. по изпълнението на договора от страна на свързаното лице – изпълнител на медицинска помощ. Според чл. 72, ал. 2 от Закона за здравето осигуряване непосредственият контрол по изпълнение на договорите с Н. за оказване на медицинска помощ се осъществява чрез проверки, извършвани от длъжностни лица от Р. – финансови инспектори и лекари-контрольори, въз основа на заповед на Д. на Р.. В конкретния случай, оспорващата е наредила медицинска, тематична проверка на свързаното лице, която е осъществена от длъжностно лице към Р.. Издадената впоследствие заповед за налагане на санкция на АИПСМП „Д. Й М“ е съобразена с предложението на лекаря-контрольор както относно вида на констатираното нарушение, така и досежно предвидения в НРД от 2006 г. размер. Не са налице доказателства, че при извършената контролна дейност съпругът на Д. на Р. е поставен в привилегировано положение спрямо други

ИМП, чиято дейност е била обект на контрол, а установеното несъответствие между периода на проверката и срока за представяне на необходимите документи, респ. липсата на входящ номер върху докладната на проверяващия, съставена по повод на проверката, не може да бъде основа за извеждане на заключение за частен интерес, повлиял на изпълнението на служебните задължения. Още повече, че на докладната е поставена положителна резолюция от К., последица от която е изготвената и подписана заповед за налагане на финансова неустойка.

4. В контекста на посочените обстоятелства, липсата на „облага“ по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗПРКИ прави основателен извода, че не е налице и „частен интерес“, пораждащ „конфликт на интереси“ по отношение на Д. на Р. – Х.. Съответно не са налице и материално-правните предпоставки да се постанови решение по чл. 28, ал. 1, т. 3 от ЗПРКИ за неговото установяване.

Изложеното мотивира съда да отмени обжалваното решение. Въпреки изхода на спора, в полза на жалбоподателката не е възникнало правото по чл. 143, ал. 1 от АПК на разноски в производството. По делото е представен договор за правна защита и съдействие между нея и адв. Таня Захаријева, в който е определено като договорено възнаграждение от 100 лв., но не е посочен размер на внесена сума. На присъждане подлежат единствено „заплатените“ от страната, в чиято полза е решението, разноски, не и договорените (чл. 78, ал. 1 и 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК).

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – С.-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № РД-15-80/30.12.2009 г. на и.д. Д. на Националната здравноосигурителна каса.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: